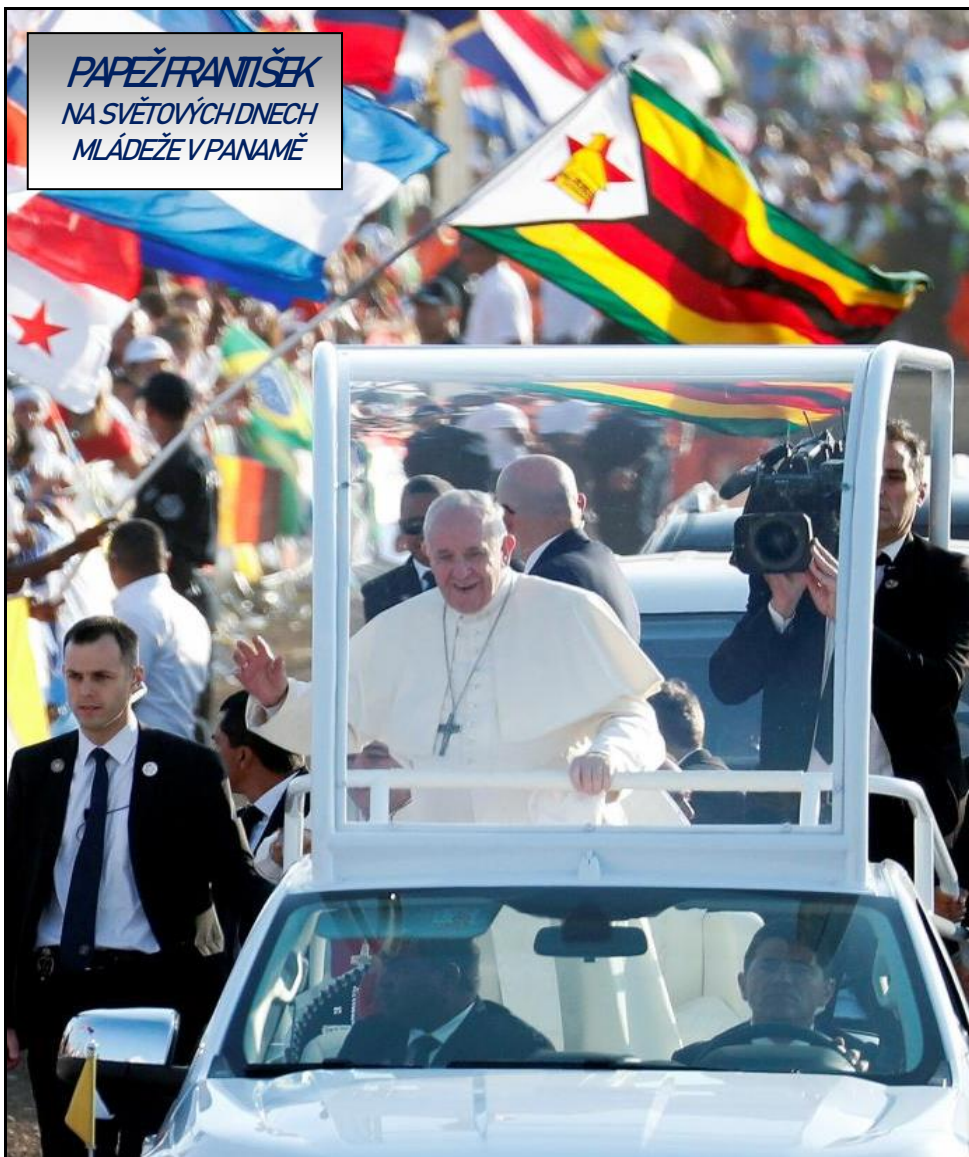

MĚSÍČNÍK FRYŠTÁCKÉ FARNOSTI

17. ROČNÍK - ÚNOR 2019 - ČÍSLO 179

FARNÍČEK

*PAPEŽ FRANTIŠEK
NA SVĚTOVÝCH DNECH
MLÁDEŽE V PANAMĚ*

ÚVODNÍ SLOVO

Milé sestry a bratři, čtenáři Farníčku,

navazují na závěrečná slova úvodníku z minulého čísla. Na obraz pevnosti Massada u Mrtvého moře. Obraz církve v naší farnosti, vlasti a ve značné části Evropy.

Na toto téma si můžete přečíst článek „Labutí píseň utrechtského arcibiskupa.“ Je to skutečnost, která mne už dlouho trápí, bolí i burcuje. Je to nepříjemná realita, které musíme pohlédnout naplno do její tváře. Jen poctivé přijetí reality nám může ukázat co s tím s Boží pomocí dělat.

Myslím si, že prvním krůčkem na novou cestu života je Kurz ALFA, který začal s Božího podnětu a zápalu několika farníků. Také o něm si můžete přečíst na jiném místě Farníčku.

A život svatého Ambrože a jeho neskutečné nasazení se pro šíření křesťanství v druhé polovině čtvrtého století nám také ukazuje cestu v naší tíživé situaci v současné etapě dějin světa a církve.

Ještě na jeden článek ve Farníčku upozorním. Má název Služba lektora při bohoslužbě. I on ukazuje stejným směrem. K oživení víry v naší farnosti. A hned k tomu mohu přidat velmi dynamický a nadšený tým pastorační rady farnosti. První pracovní setkání minulou neděli mě dává velkou naději k tomu, že se stojaté vody začnou hýbat.

A poslední věc. **V pondělí 11. února v 16:00 bude opět společné udílení svátosti pomazání nemocných.** Po bohoslužbě bude na faře malé občerstvení a společné popovídání. Také o svátosti pomazání nemocných se více dočtete ve Farníčku.

Závěr dnešního evangelia před nás staví velmi závažnou otázku: Jak s Ježíšem zacházím já, moje rodina, naše farní společenství, náš národ a Křesťanská Evropa?“
Prosme o to, abychom stáli na té správné, pravé straně!

Žehná vám váš bratr Josef

SPOLEČNÉ UDÍLENÍ SVÁTOSTI NEMOCNÝCH

která je jednou z forem služby církve nemocným, se bude v našem kostele slavit v pondělí 11. února v 16.00. Na tento den o památce Panny Marie Lurdské připadá svatým Janem Pavlem II. zavedený Světový den nemocných.

Po bohoslužbě jsou zváni všichni, kdo tuto svátost přijmou, na malé občerstvení a posezení ve farním sále. Na přijetí této svátosti se připravíme očištěním srdce ve svátosti smíření, četbou Písma, zvláště úryvků, které se týkají Ježíšových setkání s nemocnými (např. Marek 5,21-43 a 6,7-13) a osobní modlitbou.

Příležitost ke svátosti smíření je každý den od 7. února vždy půl hodiny před večerní bohoslužbou. Také prosím o přihlašování se k přijetí svátosti nemocných zapsáním v sakristii na připravený list. Svátost může přijmout každý, kdo je vážně nemocný nebo pokročilý věkem (60 a více roků).

Také si tam vezmete krátké pojednání o této svátosti.

o. Josef

více k tématu na straně 7

Už delší dobu se chystám napsat do Farníčku článek na toto téma. Napadlo mě sáhnout po knížečce biskupa Josefa Hrdličky **Veźmi a čti**. Tak jsem ji vytáhl z knihovny a začal číst. Na co jsem narazil, to mne velmi překvapilo, až šokovalo.

Bylo to přesně to, co silně vnímám. Tak čtete:

Vzpomínám, když po pádu totality jsme konali první velkou pouť na Svatém Kopečku u Olomouce pro všechny lektory Arcidiecéze olomoucké. Hostem byl i známý herec pan Radovan Lukavský, který ochotně přijal pozvání a jako mistr kultury mluveného slova velmi oslovil svou přednáškou všechny přítomné. Bazilika byla zcela naplněna, mezi lektory byli školáci, mladí lidé, manželé, senioři. Nejdříve jsme slavili mši svátou. Poprosil jsem v sakristii pana Lukavského, aby přednesl čtení z knihy proroka Nehemiáše, z 8. kapitoly. Byl tam stručný popis výkonu lektora Božího Slova ve Starém zákoně, popis prostředí, kde se Boží Slovo četlo, reakce Božího lidu i celkový dopad poselství na přítomné.

Ten prastarý text má v sobě něco strhujícího. Každý z lektorů by si ho měl soukromě přečíst a přemýšlet o obsahu.

Pan Lukavský se podíval na hodinky a řekl: „Ale vždyť už za půl hodiny začíná mše svatá.“ Udivilo mě to. Že by nejlepšímu recitátorovi v národě a odborníku na kulturu mluveného slova nestačila půl hodina předem, aby se mohl cítit zodpovědně připraven?

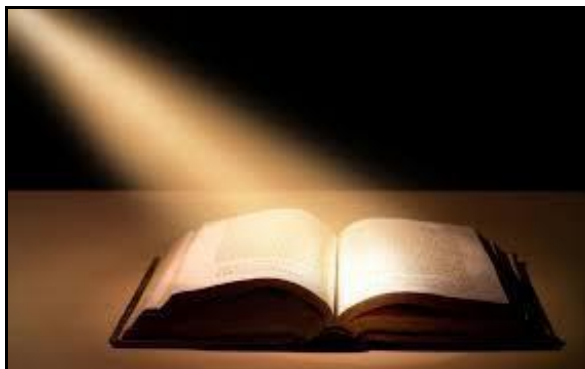
Pak mi vzal lekcionář z ruky a až do začátku mše svaté se procházel po prázdném vnitřním nádvoří s tužkou v ruce a podtrhával si věty a dělal poznámky. Když text krátce nato četl při mši svaté, zněl tak působivě a přesvědčivě, že celý zástup poslouchal doslova se zatajeným dechem. Boží Slovo zaznělo v plné síle a přesvědčivosti.

Tehdy mi napadlo, jak lehkomyšlně a suverénně často bereme lekcionář do ruky, někdy s minimální přípravou a někdy i bez přípravy, a podle toho to také dopadá. Tak jako braní jména Božího nadarmo je proti příkazu Desatera (dokonce 2. v pořadí přikázání), tak může být bráno i Slovo Boží do úst lidských jakoby nadarmo a bez užitku. Aby tomu tak nebylo a Bůh byl naopak slaven, ctěn a chválen, chceme lektorskému poslání vtisknout, co mu náleží, hlubokou spiritualitu neboli duchovní rozměr.

Přeji si, aby se to všem lektorům – a nejen jim – stalo burcující výzvou i povzbuzením.

Tak si představuji opravdového lektora Božího slova.

o. Josef

LABUTÍ PÍSEŇ UTRECHTSKÉHO ARCIBISKUPA

Arcibiskup utrechtský kardinál Willem *Eijk v jednom* rozhovoru pro místní noviny poskytuje dramatický obraz zániku katolické církve v Holandsku. Začíná svým městem, kde za dalších deset let z 280 kostelů, v kterých se slaví eucharistie, zůstane v provozu miň než patnáct. Jsou dva základní důvody tohoto jevu: zvýšení průměrného věku obyvatel a velmi rychlý úbytek osob navštěvujících bohoslužby, jejichž počet každoročně klesá o pět procent.

„Rád bych věřil, že přijdou noví věřící. Ale není to lehké,“ vyznává kardinál. „Prosazuje se kultura, která je proti nám, kultura tzv. hyperindividualismu.

„Byl bych rád, kdyby všechny kostely zůstaly,“ komentuje kardinál zavírání kostelů.

„Pokaždé, když musím zavřít kostel, proniká mou duši meč. Rád bych křičel ze střech, jak je krásné, když si uvědomíš, že jsi v Božích rukou a že skrze Krista nám Bůh dává věčnou budoucnost. Ale mnoho lidí neposlouchá.“

Na návrh, aby Církev trochu uvolnila své učení a tím je učinila přijatelnější a populárnější, kardinál odpovídá: „Na to zapomeňte. To vůbec nepomáhá. Je to iluze. Od šedesátých let se lidé snažili lít vodu do vína, ředit toto učení, aby se pak lehceji přijímalo. Vidíme však, že ty farnosti, které věrně a nezkrlesleně hlásají učení Církve a praktikují dobrou liturgii podle tradice Církve, se rozvíjejí; tyto farnosti jsou nejvíc navštěvované. Tečka.

Způsob, jak přivést lidi ke Kristu, je hlásat a vyučovat pravé učení. A za tím účelem budou naši kněží potřebovat dobře vyškolené dobrovolníky. Zanedlouho už totiž nebudeme mít peníze, abychom platili duchovní.“

Marco Tossati

www.lanuovabq.it

PRÁZDNÉ KOSTELY?

Odsvětit, udržovat, nebo prodat? Palčivé téma využití prázdných kostelů se vůbec poprvé probíralo minulý týden v Římě. Symposia s výmluvným názvem „Bůh už tady nebydlí?“ se spolu s delegáty z 23 zemí Evropy, Severní Ameriky a Austrálie zúčastnil i pomocný biskup olomoucký Antonín Basler.

„Nebudte zkroušení,“ vyzval účastníky papež. „Je to znamení času, které nás zve k reflexi a žádá po nás přizpůsobení,“ dodal. Podle jeho exhortace Radost evangelia je čas nadřazen prostoru: „Dát prioritu času znamená starat se víc o to, abychom spouštěli procesy, než abychom obsazovali prostory.“

Biskup Basler po návratu sdělil, že „když není v silách komunity udržet provoz a opravy kostela a uvažuje se o předání, je třeba zvažovat svěření jiné křesťanské komunitě nebo kulturní či charitativní využití. „Vylučují se obchodní účely,“ uvedl a podotkl: „Ale je třeba si přát, a také pro to pracovat, aby těch případů bylo co nejméně.“ Kostely se uzavírají a odsvěcují zpravidla kvůli úbytku věřících a nedostatku kněží. Známé jsou přeměny na obchod, bar, restauraci, tělocvičnu nebo diskotéku. Tou se stal odsvěcený kostel sv. Michaela Archanděla v Praze 1, o kterém byla i v Římě řeč. Nebo neogotický kostel na Manhattanu, kterým zní techno hudba, kostel sv. Josefa v Nizozemsku, přeměněný na bruslařskou dráhu, či bazilika sv. Pavla v anglickém Bristolu, kde je sídlo cirkusu.

ÚDAJE Z OLOMOUCKÉ ARCIDIECÉZE

	ROK 2007	ROK 2017
KŘTY	5.204	4.572
SŇATKY	1.528	1.327
NÁVŠTĚVNOST KOSTELŮ	103.195	85.251
POČET DĚTÍ V NÁBOŽENSTVÍ	15.967	14.699

SITUACE VE FRYŠTÁKU

2017 – ze 24 dětí u nás pokřtěných jsou v kostele 3 rodiny,

2018 – ze 12 dětí u nás pokřtěných jsou v kostele 2 rodiny.

NÁBOŽENSTVÍ:

4. třída – 39 žáků ve škole – do náboženství přihlášeno 8
3. třída – 40 žáků ve škole – do náboženství přihlášeno 10
2. třída – 43 žáků ve škole – do náboženství přihlášeno 10
1. třída – 33 žáků ve škole – do náboženství přihlášeni 4

BOHOSLOVCI V OLOMOUCI 2018/2019

Ročník	Počet celkem	Arcidiecéze olomoucká	Diecéze brněnská	Diecéze ostravsko - opavská
1.	10	3	3	4
2.	2	0	1	1
3.	3	1	1	1
4.	6	3	3	0
5.	3	2	0	1
Celkem	24	9	8	7

Bratři a sestry, kéž je tato suchá a smutná statistika pro nás burcující výzvou!

o. Josef

TAKÉ NĚMECKU BUDOU CHYBĚT TISÍCE DUCHOVNÍCH

Obě největší německé církve se potýkají nejen s úbytkem věřících, ale také s dramatickým nedostatkem personálu. Do roku 2030 se počet farářů v katolických farnostech sníží na méně než polovinu, obává se Thomas Sternberg, předseda Ústředního výboru německých katolíků. Týdeníku Focus potvrdil, že z nynějších 13 500 míst jich zůstane neobsazeno sedm tisíc. Za stěžejní příčinu označil vlnu odchodů do důchodu a chybějící dorost. „Situace bude katastrofální. Obávám se, že dosavadní struktura se stane neudržitelnou,“ varoval Sternberg s tím, že duchovní budou muset přebírat víc úkolů, protože se nejspíš některé diecéze sloučí.

Ani protestanti na tom nejsou lépe. Mladší pastoři chybí také evangelické církvi. Jejich sdružení vychází z toho, že současný stav, 31 tisíc duchovních, se sníží přibližně o třetinu. Jinak řečeno: na sedm tisíc míst, tedy stejně jako u katolíků, zůstane do konce roku 2030 bez svého pastýře.

SVĚTEC MĚSÍCE - SVATÝ AMBROŽ

biskup, církevní učitel

narozen: r. 339 (333/334?) v Trevíru

Porýní – Falc, Německo

zemřel: 4. dubna 397 v Miláně, Itálie

patron Milána a Bologně, včelařů a voskařů, včel, domácích zvířat

Snad každý už jednou viděl obraz světce s úlem. Avšak kolik z nich ví, že jde přitom o velkého církevního učitele Ambrože z Milána? A že včely představují „včelí píli“, kterou se vyznačoval tento mimořádný muž církve ve svém celém životě? Ambrož patří ke čtyřem velkým západním církevním Otcům a byl papežem Bonifácem VIII. povýšen v roce 1295 na církevního učitele.

Nikdo jiný neovlivnil církevní dění ve 4. století tolik jako biskup Ambrož, jehož život a působení byly mimořádně účinné. Ambrož vešel do dějin nejen jako omilostněný muž církve, ale i jako velký tvůrce hymnů, jehož díla jsou zachována zčásti dodnes (ambroziánský chorál).

Ambrož přišel na svět pravděpodobně v roce 339 v Trevíru jako syn prefekta Galie a nabyl výborného vzdělání. Kdy jeho otec zemřel, odešel Ambrož se

svou rodinou do Říma a nastoupil politickou dráhu. Brzy jmenovali vysoce vzdělaného muže konzulem v Miláně. Rýsovala se už jeho další politická kariéra.

Přece však došlo v Ambrožově životě k obratu. Když se pokusil zprostředkovat smír po smrti milánského biskupa mezi svářícími se stranami, byl bez vlastního přičinění sám zvolen jeho nástupcem. Ambrož byl v té době ještě katechumenem a přijal teprve několik dní po svém jmenování biskupem svátost křtu. O osm dní později byl vysvěcen na milánského biskupa. Prvním krokem jeho biskupské služby bylo rozdání celého svého jmění mezi chudé v městě. Pak se s vervou ponořil do studia teologických textů církevních Otců a Bible. Brzy byl považován za jednoho z nejobdarovanějších kazatelů. Charisma, které z něho vzařovalo, přitahovalo k němu lidi. Tisíce se prostřednictvím Ambrože, dostávaly ke křesťanství, v neposlední řadě také budoucí biskup a velikánský duchovní spisovatel sv. Augustin. Ambrož se v průběhu své služby biskupa stal vyhledávaným rádcem duchovních i panovníků. Závažná slova vyslovil Ambrož také v kulturních záležitostech své doby. Také liturgii ovlivnil tzv. „Ambroziánským zpěvem“ používaným do dneška. Po životě, který lze co do nasazení a účinnosti sotva srovnat s životem jiného muže církve, zemřel biskup Ambrož 4. dubna 397. Jeho památka se slaví 7. prosince, v den jeho biskupského svěcení.

vybral o. Josef

dokončení na str. 8.

SVÁTOST POMAZÁNÍ NEMOCNÝCH

Už ve Starém zákoně najdeme víru člověka v Hospodina, který uzdravuje, „*odpustí každou vinu a vyléčí každou nemoc*“ (Ex 15,26). Již zde se nemoc stává cestou k obrácení. Je zde i poznání, že nemoc a utrpení souvisí s lidským hříchem a odklonem od Boha, zatímco věrnost Bohu navrácí život. V Novém zákoně se Boží Syn a Spasitel Ježíš představuje jako lékař uzdravující všechny lidské nemoci. Jeho soucit s nemocnými jde tak daleko, že se s nimi ztotožňuje: „*Byl jsem nemocný a navštívili jste mne*“ (Mt 25,36). Tato Pánova láska k nemocným ve všech dobách probouzela v křesťanech touhu pečovat o všechny, kdo jsou nemocní na těle či na duchu. Ježíš vyzývá nemocné, aby věřili. Dotýká se jich, ale i nemocní se snaží dotknout Ježíše, protože „*z něho vycházela síla, která uzdravovala všechny...*“ (Lk 6,19). Ježíš ale přišel především proto, aby uzdravil celé naše lidství, které hříchem propadlo utrpení a smrti. Bere na sebe naše hříchy, sám podstupuje úděl utrpení a smrti, aby nás vykoupil. Kříž Kristův dává nový smysl utrpení. Od té chvíle každý může svůj vlastní kříž a trápení spojit s Ježíšovým výkupným utrpením, které „*chceme doplnit na vlastním těle*“ (Kol 1,24). Pán nás k tomu přímo vybízí: „*Vezmi svůj kříž a následuj mne!*“ Učedníci od počátku svého poslání konají i službu soucitu a uzdravování. „*Uzdravujte nemocné!*“ je Ježíšův jasný příkaz. Ve službě Církve nemocným působí a léčí sám Ježíš, lékař duší i těl. Eucharistie je nejúčinnějším lékem k životu, i tam, kde tělesná nemoc je již nevléčitelná. *Svatý Jakub dosvědčuje ve svém listu, že již v apoštolské církvi existoval obřad služby nemocným: „Je někdo z vás nemocen? Ať si zavolá představené církve a ti ať se nad ním modlí a mažou ho olejem ve jménu Páně. Modlitba spojená s vírou zachrání nemocného, Pán ho pozdvihne, a jestliže se dopustil hříchů, bude mu odpuštěno“* (Jak 5,14-15). *Tento původní a jasný výrok nejlépe vystihuje, jakým darem je svátost pomazání nemocných. Tato svátost se uděluje nemocným v nebezpečí smrti: Kněz je maže olejem nemocných na čele a na rukou a přitom říká: „Skrze toto svaté pomazání ať tě Pán pro své milosrdenství posílí milostí Ducha svátého, ať tě vysvobodí z hříchů, ať tě zachrání a posílí.“* Tomu předchází úkon kajícího, úryvek z Písma svátého a modlitby. Přijetí svátosti smíření a eucharistie jsou velmi žádoucí, aby se účinek pomazání mohl plně projevit. **Tato svátost není posilou jen těm, kdo se ocitli v krajním ohrožení života.** Příhodná doba je už tehdy, kdy je věřící v nebezpečí smrti pro nemoc či stáří. Pokud nabude znovu zdraví, může později v nemoci tuto svátost znovu přijmout. I během téže nemoci může být svátost opakována, nastane-li zhoršení. Je vhodné tuto svátost přijmout i před každým vážným chirurgickým zákrokem a také u starých osob, kterým ubývá síl. **Svátost pomazání nemocných udělují pouze biskupové a kněží** věřící mají být dobře připraveni, aby ji s vírou a odevzdaností přijali. Liturgie svátosti má být slavena ve společenství, ať už v rodině nemocného nebo v nemocnici, či v kostele během eucharistické bohoslužby.

SVÁTOST POMAZÁNÍ NEMOCNÝCH MÁ TYTO ÚČINKY:

Spojuje nemocného s Kristovým utrpením k jeho vlastnímu prospěchu i k prospěchu celé církve. Přináší mu útěchu, vnitřní pokoj a odvahu, aby snášel kříž své nemoci nebo stáří s odevzdaností a křesťanskou zralostí. Odpouští hříchy nemocného, pokud jejich odpuštění nemohl obdržet ve svátosti smíření (např. je už v bezvědomí). Dává mu sílu k uzdravení, pokud to prospívá ke spáse duše. Připravuje ho na přechod z života časného do věčného.

o. Josef

SVĚTEC MĚSÍCE (DOKONČENÍ) – Z TEXTŮ SVATÉHO AMBROŽE

Katecheze obřadů před křtem

Mravní zásady jsme probírali denně, když se předčítalo o činech patriarchů nebo z návodů knihy Přísloví, aby vás poučily a usměrnily a vy se naučili, jak nastoupit cestu našich předků, jak chodit v jejich stopách a řídit se Božími výroky a tak, až budete obnoveni křtem, abyste vedli takový způsob života, jaký se sluší na ty, kdo byli zbaveni hříchu. Nyní je čas promluvit o Božích tajemstvích a vyložit vlastní smysl svátostí. Kdybychom se domnívali, že jsme o tom měli vykládat už před křtem, mohlo by to být hodnoceno spíš jako vyrazování Božích tajemství těm, kdo nejsou dosud zasvěceni, než jejich vysvětlování. Samo světlo Božích tajemství kromě toho lépe pronikne do duše těch, kteří je spatří nečekaně, než kdyby mu předcházelo nějaké poučování. Otevřte tedy uši a s nedočkavostí vdechujte líbeznou vůni věčného života, která k vám vane z daru svátostí. Právě to jsme vám naznačili, když jsme při obřadu „otvírání sluchu“ říkali: Effatha! To znamená: Otevři se!, aby každý, kdo přistupuje k milosti křtu, rozuměl, nač je tázán, a musel si vzpomenout, co má odpovědět. Jak čteme v evangeliu, toto tajemné znamení učinil sám Kristus, když uzdravil hluchoněmého. Potom se ti otevřela velesvatyně a tys vstoupil do svatyně znovuzrození. Zopakuj si, nač jsi byl tázán, a připomeň si, cos odpověděl. Zřekl ses ďábla i jeho skutků, světa s jeho požitky a rozkošemi. Tvoje slovo nezapadlo do hrobu mrtvých, ale je uchováno v knize živých.

vybral o. Josef

NAŠI MINISTRANTI...

Doba vánoční je za námi a my máme možnost ohlédnout se nazpět, kolik různých aktivit se v našem kostele uskutečnilo. Ať už jsou to zpěváci na kůru, koncert malých zpěváčků pod vedením paní učitelky Kunstové ze souboru Prameny, nebo krásný zážitek ze živého Betléma na Náměstí Míru aj.

Možná si ani neuvědomujeme, že máme také skupinu chlapců - ministrantů, kterým s koncem vánoční doby služba nekončí - pokračuje totiž po celý rok. Víím, že mnozí tuto službu vidí jako samozřejmost, ale ona to samozřejmost není.

Ti chlapi vykonávají službu farnosti dobrovolně, obětavě, zodpovědně.

Jsou to vlastnosti, které nejsou každému dány.

Budme vděční klukům za tuto službu. V mnoha kostelích ministranti schází.

Kéž jim, na přímluvu sv. Jana Boska, dobrý Bůh, žehná.

Luko

PAPEŽ FRANTIŠEK V PANAMĚ

Mší svatou pod širým nebem, které se zúčastnilo na 700.000 lidí v neděli 27. ledna papež František v hlavním městě Panamy formálně zakončil Světové dny mládeže. Večer místního času pak ještě hlava katolické církve navštívila středisko pro lidi se syndromem AIDS, což byla poslední část programu papežovy pětidenní cesty do této středoamerické země. Mezi mladými z celého světa však byli také prezidenti Kolumbie, Kostariky, Salvadoru, Guatemaly, Hondurasu, Panamy a Portugalska.

Mše se uskutečnila na okraji metropole v parku, pojmenovaném po papeži Janu Pavlu II., který tradici Světových dnů mládeže v roce 1984 založil.

Na stejném místě promluvil papež František k mladým také v sobotu 26. ledna večer. Velký ohlas měla jeho slova o Panně Marii. Mimo jiné řekl, že Maria sice nevyšla ze sociálních sítí, přesto se z ní stala "jedna z nevlivnějších žen v historii". Rovněž vyzval mladé, aby se snažili "o něco většího", než je život na sociálních sítích. "Nestačí být celý den připojen, aby se člověk cítil uznávaný nebo milovaný," řekl František, který také používá sociální síť Twitter.

Také se znovu postavil na obranu migrantů, když prohlásil, že je "nesmyslné a nezodpovědné" vnímat je všechny jako hrozbu pro společnost. Právě středoamerické země jsou těmi, odkud pravidelně vyrážejí k hranicím Spojených států takzvané karavany migrantů prchajících před násilím a chudobou.

Až do loňského roku nepřitahovaly karavany migrantů proudící ze středoamerických zemí přes Mexiko k hranicím USA příliš velký zájem médií, dokud proti nim nezačal ostře vystupovat americký prezident Donald Trump. Ten přistěhovalce bez potřebných dokladů odmítá vpustit do země a hranici s Mexikem v současné době střeží americká armáda.

"Chceme být církví, která ctí kulturu, jež umí přijímat, chránit, podporovat a integrovat, která nestigmatizuje, negeneralizuje a neodsuzuje všechny migranty jako nositele sociálního zla," prohlásil papež František, v rámci akce Světových dnů mládeže. Ty jsou obří mezinárodní událostí, při které se každý třetí rok setkávají křesťané z celého světa a které se vždy účastní také hlava katolické církve.

vybral pn

PŘEHLED HOSPODAŘENÍ FARNOSTI V ROCE 2018

PŘÍJMY

DOTACE	560 022
OSTATNÍ PŘÍJMY - SBÍRKY, DARY, NÁJMY	975 022
PŘÍJMY CELKEM	1.535 044

VÝDAJE

STAVEBNÍ PRÁCE - PRESBYTÁŘ	1.252 875
NÁKLADY NA ENERGIE	129 496
ODESLANÉ SBÍRKY	72 700
OSTATNÍ NÁKLADY - DROBNÉ OPRAVY, BOHOSLUŽEBNÉ VÝDAJE	140 454
VÝDAJE CELKEM	1.595 525

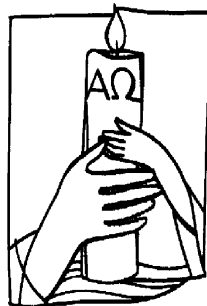
REKAPITULACE STAVU FINANČÍ

STAV ÚČTU K 1. 1. 2018	453 193
STAV POKLADNY K 1. 1. 2018	9 670
CELKEM NA ZAČÁTKU ROKU	462 863

STAV ÚČTU K 31. 12. 2018	393 778
STAV POKLADNY K 31. 12. 2018	8 604
CELKEM NA KONCI ROKU	402 382

- 2.2. Svátek Uvedení Páně do chrámu
 3.2. 4. neděle v mezidobí
 5.2. Památka svaté Agáty
 6.2. Památka svatého Pavla Mikiho a druhů
 10.2. 5. neděle v mezidobí
 17.2. 6. neděle v mezidobí
 22.2. Svátek stolce svatého Petra
 23. 2. Památka svatého Polykarpa
 24.2. 7. neděle v mezidobí

KURSY ALFA

Milí farníci, rádi bychom vás informovali o zahájení kurzů Alfa v naší farnosti. I přes velmi rozpačité reakce na propagaci se kurz během posledních dní a hodin naplnil až po okraj. Na prvním „svátečním“ nedělním setkání se nás sešlo 28 farníků + 5 hostů a náš otec Josef. Fara praskala ve švech. Jednotlivá svědectví hostů o osobních zkušenostech z kurzy Alfa, nás díky jejich živé víře provedla jednotlivými etapami jejich životů, to náš večer velmi obohatilo. Další setkání proběhlo v témže duchu otevřenosti a naslouchání a naplnilo nás očekáváním nad dalším pokračováním kurzu.

Velké díky patří našim milým kuchařkám, za perfektní přípravu večere a také těm, kteří se podíleli na výzdobě sálu.

Tým ALFA Fryšták

STARÁ PŘÍSLOVÍ OD A DO Z - OD FRANTIŠKA ZÁLOHY

<i>Víno a peníze mění mudrce i mravnost</i>	<i>latinské</i>
<i>Všude, kde žijí lidé, je místo pro dobrý čin</i>	<i>latinské</i>
<i>V každém stádu se najde černá ovce</i>	<i>lidové</i>
<i>Vrána vráně oči nevyklove</i>	<i>slovenské</i>
<i>V komíně, když meluzína hvízdá, vážíme si více rodinného hnízda</i>	<i>lidové</i>
<i>Vola za rohy a člověka za řeči chytají</i>	<i>české</i>
<i>Vzácných předků potomek, často bývá holomek</i>	<i>české</i>
<i>Více věř svým očím, než cizím řečem</i>	<i>české</i>
<i>Vše zlé je pro něco dobré</i>	<i>české</i>
<i>Větry nefoukají podle přání lidí</i>	<i>arabské</i>

I	E	I	D	N	I	N	K	O	U	S	T	I	I	N
M	C	K	V	P	A	N	I	I	I	I	R	N	N	L
U	A	O	O	I	A	B	F	N	R	O	T	A	T	K
N	V	N	D	D	E	T	F	O	N	E	V	A	E	N
I	O	A	A	H	S	O	I	I	R	I	N	N	L	A
D	N	T	E	L	I	G	E	N	T	M	Á	A	E	V
R	I	J	T	D	M	N	A	A	I	V	A	N	K	A
I	N	A	R	I	I	I	N	D	I	Á	N	C	T	L
I	V	A	N	O	V	C	E	I	L	U	S	E	E	I

4. Idea

Info

Ipon

Ital

Ivan

5. Ibehej

Ikona

Iluse

Imise

Inari

Indie

Ingot

Irena

Itala

6. Ilavan

Indián

Ironie

Ivanka

Ivánek

7. Inkoust

Inovace

Interna

Iridium

8. Intelekt

9. Informace

Inteligent

Ivanovice

Tajenka – dlouhodobá nemoc (10 písmen)

Tajenka z minula – Nový rok začíná – prožijme ho v pohodě

Připravil: František Záhola

FARNÍČEK – ZPRAVODAJ FARNOSTI SV. MIKULÁŠE VE FRYŠTÁKU

Redakční rada: P. Josef Brtník, Mgr. Pavel Nášel

VYCHÁZÍ MĚSÍČNĚ, URČENO PRO VNITŘNÍ POTŘEBU, NEPRODEJNÉ

ŘÍMSKOKATOLICKÁ FARNOST FRYŠTÁK, P. I. STUHLÉHO 25,

763 16 FRYŠTÁK, TEL: 577 911 005

E-mail: farnicek@post.cz, internet: <http://www.farnostfrystak.cz>.

UZÁVĚRKA PRO VAŠE PŘÍSPĚVKY VŽDY DO 20. DNE V MĚSÍCI

VYŠLO 2. 2. 2019 V NÁKLADU 200 KS.